

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 34/2020 van 23 juni 2020

Dossiernummer : DOS-2019-02426

Betreft : Verwerking van de persoonsgegevens opgenomen in de Kruispuntbank van de voertuigen

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Frank De Smet en Dirk Van Der Kelen, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, City Atrium, Vooruitgangstraat 56 - 1210 Brussel, met ondernemingsnummer 0308.357.852, hierna "de verweerder".

1. Feiten en procedure

1. Op 3 april 2019 beslist het Directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit op grond van artikel 63, 1° WOG om een dossier aanhangig te maken bij de Inspectiedienst aangezien het ernstige aanwijzingen vaststelde dat bepaalde verzekeringsondernemingen toegang krijgen tot de persoonsgegevens vervat in de Kruispuntbank van de voertuigen en dat deze toegang zou worden aangewend ten behoeve van het commercieel hergebruik van deze persoonsgegevens. Meer bepaald zouden deze verzekeringsondernemingen deze toegang verkrijgen via het informatieplatform Informex NV.
2. Op 3 mei 2019 richt de Inspectiedienst op grond van artikel 66, §1 WOG een brief aan de verweerder, die verwerkingsverantwoordelijke is van de persoonsgegevens opgenomen in de Kruispuntbank van de voertuigen, waarin deze een aantal vragen stelt aan deze laatste:
 1. *"Sinds wanneer bent u op de hoogte van de voormelde praktijk van de NV Informex (graag met toevoeging van kopie van briefwisseling en bewijsstukken)? Sinds wanneer is uw functionaris voor gegevensbescherming daarvan op de hoogte (graag met toevoeging van kopie van bewijsstukken)?"*
 2. *Welke maatregelen werden er concreet genomen sinds u op de hoogte bent van de voormelde praktijk van de NV Informex (graag met toevoeging van relevante documenten hierbij die uw aanpak staven)? Wat was ter zake het advies van uw functionaris voor gegevensbescherming (graag met toevoeging van kopie van dat advies)?"*
 3. *Hoe apprecieert u de doelbinding en rechtmatigheid van de praktijk die bestaat in het systematisch hergebruik van persoonsgegevens uit de KBV door Informex NV via haar platform www.audagarage.com ten behoeve van diverse verzekeraars voor het online bepalen van een premievoorstel gelet op de Wet KBV¹ en haar uitvoeringsbesluiten en gelet op de privacyverklaring van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer op de webpagina <https://mobilit.belgium.be/nl/privacy?>*

¹ Wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen, BS 28 juni 2010.

4. *Welke persoon is sinds wanneer uw functionaris voor gegevensbescherming en hoe werd die keuze concreet verantwoord? Werd uw functionaris voor gegevensbescherming aangemeld bij de GBA? Kan u zijn taken, inclusief eventuele taken die geen verband houden met gegevensbescherming, en zijn precieze positie in het organigram van uw organisatie documenteren aan de hand van relevante documenten?*
5. *Wordt de voormelde praktijk van de NV Informex door u gekwalificeerd als een inbreuk in verband met persoonsgegevens: waarom wel of niet? En waarom werd daarvan desgevallend nog geen melding gedaan aan de GBA?"*

3. Per brief van 29 mei 2019 beantwoordt de verweerder deze vragen van de Inspectiedienst.

4. Per brief van 6 juni 2019 maakt de Inspectiedienst zijn voorlopige vaststellingen alsook een aantal bijkomende vragen over aan de verweerder.

5. Op 19 augustus 2019 maakt de Inspectiedienst overeenkomstig artikel 91, §2 WOG zijn inspectieverslag over aan de voorzitter van de Geschillenkamer, waardoor de Geschillenkamer wordt gevat op grond van artikel 92, 3° WOG.

In zijn verslag doet de inspectiedienst binnen de scope van de ernstige aanwijzingen vaststellingen met betrekking tot:

- de naleving van de doelbinding (artikel 5.1 b) AVG) en de rechtmatigheid van de verwerking (artikel 6.1 AVG); alsook
- de naleving van de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke (artikel 24 AVG), de beveiliging van de verwerking (artikel 32 AVG) en de melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende overheid (artikel 33 AVG).

Verder doet de Inspectiedienst een aantal aanvullende vaststellingen, buiten de scope van de ernstige aanwijzingen, met name betreffende:

- de naleving van de bepalingen betreffende de aanwijzing van een functionaris voor gegevensbescherming (artikel 37 AVG) en de positie van de functionaris voor gegevensbescherming (artikel 38 AVG);
- de naleving van de medewerkingsplicht (artikel 31 AVG en artikel 66.2 WOG); en
- de naleving van de transparantieplichtingen (artikel 12 AVG) en de te verstrekken informatie (artikel 13 AVG).

6. Op 24 september 2019 beslist de Geschillenkamer op grond van de artikelen 95, §1, 1°, en 98 WOG dat de klacht gereed is voor behandeling ten gronde.
7. Per aangetekende brief van 24 september 2019 wordt de verweerder in kennis gesteld van het feit dat de klacht gereed is voor behandeling ten gronde en wordt deze tevens op grond van artikel 99 WOG in kennis gesteld van de termijn om zijn verweermiddelen in te dienen.
8. Op 28 oktober 2019 legt de verweerder zijn conclusie van antwoord neer en verzoekt deze op grond van artikel 98, 2° WOG om gehoord te worden.
9. Op 4 mei 2020 wordt de verweerder overeenkomstig artikel 53 van het reglement van interne orde gehoord door de Geschillenkamer.
10. Op 6 mei 2020 wordt overeenkomstig artikel 54 van het reglement van interne orde het proces-verbaal van de hoorzitting aan de verweerder overgemaakt.
11. Op 15 mei 2020 maakt de verweerder zijn opmerkingen over, die overeenkomstig artikel 54, lid 2 van het reglement van interne orde als bijlage bij het proces-verbaal van verhoor worden gevoegd.

2. Rechtsgrond

Artikel 5.1 b) AVG

1. Persoonsgegevens moeten: (...)

a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”); b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

Artikel 6.1 AVG

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;

b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;

d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 12 AVG

1. De verwerkingsverantwoordelijke neemt passende maatregelen opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt, in het bijzonder wanneer de informatie specifiek voor een kind bestemd is. De informatie wordt schriftelijk of met andere middelen, met inbegrip van, indien dit passend is, elektronische middelen, verstrekt. Indien de betrokkene daarom verzoekt, kan de informatie mondeling worden meegedeeld, op voorwaarde dat de identiteit van de betrokkene met andere middelen bewezen is. (...)

5. Het verstrekken van de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie, en het verstrekken van de communicatie en het treffen van de maatregelen bedoeld in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 geschieden kosteloos. Wanneer verzoeken van een betrokkene kennelijk ongegrond of buitensporig zijn, met name vanwege hun repetitieve karakter, mag de verwerkingsverantwoordelijke ofwel: a) een redelijke vergoeding aanrekenen in het licht van de administratieve kosten waarmee het verstrekken van de gevraagde informatie of communicatie en het treffen van de gevraagde maatregelen gepaard

gaan; ofwel b) weigeren gevolg te geven aan het verzoek. Het is aan de verwerkingsverantwoordelijke om de kennelijk ongegronde of buitensporige aard van het verzoek aan te tonen.

6. Onverminderd artikel 11 kan de verwerkingsverantwoordelijke, wanneer hij redenen heeft om te twijfelen aan de identiteit van de natuurlijke persoon die het verzoek indient als bedoeld in de artikelen 15 tot en met 21, om aanvullende informatie vragen die nodig is ter bevestiging van de identiteit van de betrokkene.

7. De krachtens de artikelen 13 en 14 aan betrokkenen te verstrekken informatie mag worden verstrekt met gebruikmaking van gestandaardiseerde iconen, om de betrokkene een nuttig overzicht, in een goed zichtbare, begrijpelijke en duidelijk leesbare vorm, van de voorgenomen verwerking te bieden. Wanneer de iconen elektronisch worden weergegeven, zijn ze machineleesbaar.

8. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 92 gedelegeerde handelingen vast te stellen om te bepalen welke informatie de iconen dienen weer te geven en via welke procedures de gestandaardiseerde iconen tot stand dienen te komen.

Artikel 13 AVG

1. Wanneer persoonsgegevens betreffende een betrokkene bij die persoon worden verzameld, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene bij de verkrijging van de persoonsgegevens al de volgende informatie:

a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;

b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;

c) de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, alsook de rechtsgrond voor de verwerking;

d) de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, indien de verwerking op artikel 6, lid 1, punt f), is gebaseerd; d) in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens;

e) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een derde land of een internationale organisatie; of er al dan niet een adequaatheidsbesluit van de Commissie bestaat; of, in het geval van in artikel 46, artikel 47 of artikel 49, lid 1, tweede alinea, bedoelde doorgiften, welke de passende of geschikte waarborgen zijn, hoe er een kopie van kan worden verkregen of waar ze kunnen worden geraadpleegd.

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene bij de verkrijging van de persoonsgegevens de volgende aanvullende informatie om een behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen:

a) de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria ter bepaling van die termijn;

b) dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken om inzage van en rectificatie of wissing van de persoonsgegevens of beperking van de hem betreffende verwerking, alsmede het recht tegen de verwerking bezwaar te maken en het recht op gegevensoverdraagbaarheid;

c) wanneer de verwerking op artikel 6, lid 1, punt a), of artikel 9, lid 2, punt a), is gebaseerd, dat de betrokkene het recht heeft de toestemming te allen tijde in te trekken, zonder dat dit afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de verwerking op basis van de toestemming vóór de intrekking daarvan;

d) dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;

e) of de verstrekking van persoonsgegevens een wettelijke of contractuele verplichting is dan wel een noodzakelijke voorwaarde om een overeenkomst te sluiten, en of de betrokkene verplicht is de persoonsgegevens te verstrekken en wat de mogelijke gevolgen zijn wanneer deze gegevens niet worden verstrekt;

f) het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

3. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke voornemens is de persoonsgegevens verder te verwerken voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene vóór die verdere verwerking informatie over dat andere doel en alle relevante verdere informatie als bedoeld in lid 2.

4. De leden 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing wanneer en voor zover de betrokkene reeds over de informatie beschikt.

Artikel 14 AVG

1. Wanneer persoonsgegevens niet van de betrokkene zijn verkregen, verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie:

a) de identiteit en de contactgegevens van de verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, van de vertegenwoordiger van de verwerkingsverantwoordelijke;

b) in voorkomend geval, de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming;

c) de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd, en de rechtsgrond voor de verwerking;

d) de betrokken categorieën van persoonsgegevens;

e) in voorkomend geval, de ontvangers of categorieën van ontvangers van de persoonsgegevens;

f) in voorkomend geval, dat de verwerkingsverantwoordelijke het voornemen heeft de persoonsgegevens door te geven aan een ontvanger in een derde land of aan een internationale organisatie; of er al dan niet een adequaatheidsbesluit van de Commissie bestaat; of, in het geval van de in artikel 46, artikel 47 of artikel 49, lid 1, tweede alinea, bedoelde doorgiften, welke de passende

of geschikte waarborgen zijn, hoe er een kopie van kan worden verkregen of waar ze kunnen worden geraadpleegd.

2. Naast de in lid 1 bedoelde informatie verstrekt de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene de volgende informatie om ten overstaan van de betrokkene een behoorlijke en transparante verwerking te waarborgen:

a) de periode gedurende welke de persoonsgegevens zullen worden opgeslagen, of indien dat niet mogelijk is, de criteria om die termijn te bepalen;

b) de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, indien de verwerking op artikel 6, lid 1, punt f), is gebaseerd;

c) dat de betrokkene het recht heeft de verwerkingsverantwoordelijke te verzoeken om inzage van en rectificatie of wissing van persoonsgegevens of om beperking van de hem betreffende verwerking, alsmede het recht tegen verwerking van bezwaar te maken en het recht op gegevensoverdraagbaarheid;

d) wanneer verwerking op artikel 6, lid 1, punt a) of artikel 9, lid 2, punt a), is gebaseerd, dat de betrokkene het recht heeft de toestemming te allen tijde in te trekken, zonder dat dit afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de verwerking op basis van de toestemming vóór de intrekking daarvan;

e) dat de betrokkene het recht heeft klacht in te dienen bij een toezichthoudende autoriteit;

f) de bron waar de persoonsgegevens vandaan komen, en in voorkomend geval, of zij afkomstig zijn van openbare bronnen;

g) het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene.

3. De verwerkingsverantwoordelijke verstrekt de in de leden 1 en 2 bedoelde informatie:

a) binnen een redelijke termijn, maar uiterlijk binnen één maand na de verkrijging van de persoonsgegevens, afhankelijk van de concrete omstandigheden waarin de persoonsgegevens worden verwerkt;

b) indien de persoonsgegevens zullen worden gebruikt voor communicatie met de betrokkene, uiterlijk op het moment van het eerste contact met de betrokkene; of

c) indien verstrekking van de gegevens aan een andere ontvanger wordt overwogen, uiterlijk op het tijdstip waarop de persoonsgegevens voor het eerst worden verstrekt. (...)

Artikel 24 AVG

1. Rekening houdend met de aard, de omvang, de context en het doel van de verwerking, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen, treft de verwerkingsverantwoordelijke passende technische en organisatorische maatregelen om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met

deze verordening wordt uitgevoerd. Die maatregelen worden geëvalueerd en indien nodig geactualiseerd.

2. Wanneer zulks in verhouding staat tot de verwerkingsactiviteiten, omvatten de in lid 1 bedoelde maatregelen een passend gegevensbeschermingsbeleid dat door de verwerkingsverantwoordelijke wordt uitgevoerd. 3. Het aansluiten bij goedgekeurde gedragscodes als bedoeld in artikel 40 of goedgekeurde certificeringsmechanismen als bedoeld in artikel 42 kan worden gebruikt als element om aan te tonen dat de verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke zijn nagekomen.

Artikel 31 AVG

De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker en, in voorkomend geval, hun vertegenwoordigers, werken desgevraagd samen met de toezichthoudende autoriteit bij het vervullen van haar taken.

Artikel 66, §2 WOG

De personen die het voorwerp uitmaken van een controle, moeten daartoe hun medewerking verlenen.

Artikel 33 AVG

1. Indien een inbreuk in verband met persoonsgegevens heeft plaatsgevonden, meldt de verwerkingsverantwoordelijke deze zonder onredelijke vertraging en, indien mogelijk, uiterlijk 72 uur nadat hij er kennis van heeft genomen, aan de overeenkomstig artikel 55 bevoegde toezichthoudende autoriteit, tenzij het niet waarschijnlijk is dat de inbreuk in verband met persoonsgegevens een risico inhoudt voor de rechten en vrijheden van natuurlijke personen. Indien de melding aan de toezichthoudende autoriteit niet binnen 72 uur plaatsvindt, gaat zij vergezeld van een motivering voor de vertraging.

2. De verwerker informeert de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging zodra hij kennis heeft genomen van een inbreuk in verband met persoonsgegevens.

3. In de in lid 1 bedoelde melding wordt ten minste het volgende omschreven of meegedeeld:

a) de aard van de inbreuk in verband met persoonsgegevens, waar mogelijk onder vermelding van de categorieën van betrokkenen en persoonsgegevensregisters in kwestie en, bij benadering, het aantal betrokkenen en persoonsgegevensregisters in kwestie;

b) de naam en de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming of een ander contactpunt waar meer informatie kan worden verkregen;

c) de waarschijnlijke gevolgen van de inbreuk in verband met persoonsgegevens;

d) de maatregelen die de verwerkingsverantwoordelijke heeft voorgesteld of genomen om de inbreuk in verband met persoonsgegevens aan te pakken, waaronder, in voorkomend geval, de maatregelen ter beperking van de eventuele nadelige gevolgen daarvan.

4. Indien en voor zover het niet mogelijk is om alle informatie gelijktijdig te verstrekken, kan de informatie zonder onredelijke vertraging in stappen worden verstrekt.

5. De verwerkingsverantwoordelijke documenteert alle inbreuken in verband met persoonsgegevens, met inbegrip van de feiten omtrent de inbreuk in verband met persoonsgegevens, de gevolgen daarvan en de genomen corrigerende maatregelen. Die documentatie stelt de toezichthoudende autoriteit in staat de naleving van dit artikel te controleren.

Artikel 37 AVG

1. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker wijzen een functionaris voor gegevensbescherming aan in elk geval waarin:

a) de verwerking wordt verricht door een overheidsinstantie of overheidsorgaan, behalve in het geval van gerechten bij de uitoefening van hun rechterlijke taken;

b) een verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker hoofdzakelijk is belast met verwerkingen die vanwege hun aard, hun omvang en/of hun doeleinden regelmatige en stelselmatige observatie op grote schaal van betrokkenen vereisen; of

c) de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker hoofdzakelijk is belast met grootschalige verwerking van bijzondere categorieën van gegevens uit hoofde van artikel 9 en van persoonsgegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten als bedoeld in artikel 10.

2. Een concern kan één functionaris voor gegevensbescherming benoemen, mits de functionaris voor gegevensbescherming vanuit elke vestiging makkelijk te contacteren is.

3. Wanneer de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker een overheidsinstantie of overheidsorgaan is, kan één functionaris voor gegevensbescherming worden aangewezen voor verschillende dergelijke instanties of organen, met inachtneming van hun organisatiestructuur en omvang.

4. In andere dan de in lid 1 bedoelde gevallen kunnen of, indien dat Unierechtelijk of lidstaatrechtelijk is verplicht, moeten de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker of verenigingen en andere organen die categorieën van verwerkingsverantwoordelijken of verwerkers vertegenwoordigen, een functionaris voor gegevensbescherming aanwijzen. De functionaris voor gegevensbescherming kan optreden voor dergelijke verenigingen en andere organen die categorieën van verwerkingsverantwoordelijken of verwerkers vertegenwoordigen.

5. De functionaris voor gegevensbescherming wordt aangewezen op grond van zijn professionele kwaliteiten en, in het bijzonder, zijn deskundigheid op het gebied van de wetgeving en de praktijk inzake gegevensbescherming en zijn vermogen de in artikel 39 bedoelde taken te vervullen.

6. De functionaris voor gegevensbescherming kan een personeelslid van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker zijn, of kan de taken op grond van een dienstverleningsovereenkomst verrichten.

7. De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker maakt de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming bekend en deelt die mee aan de toezichhoudende autoriteit.

Artikel 38 AVG

1. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker zorgen ervoor dat de functionaris voor gegevensbescherming naar behoren en tijdig wordt betrokken bij alle aangelegenheden die verband houden met de bescherming van persoonsgegevens.

2. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker ondersteunen de functionaris voor gegevensbescherming bij de vervulling van de in artikel 39 bedoelde taken door hem toegang te verschaffen tot persoonsgegevens en verwerkingsactiviteiten en door hem de benodigde middelen ter beschikking te stellen voor het vervullen van deze taken en het in stand houden van zijn deskundigheid.

3. De verwerkingsverantwoordelijke en de verwerker zorgen ervoor dat de functionaris voor gegevensbescherming geen instructies ontvangt met betrekking tot de uitvoering van die taken. Hij wordt door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker niet ontslagen of gestraft voor de uitvoering van zijn taken. De functionaris voor gegevensbescherming brengt rechtstreeks verslag uit aan de hoogste leidinggevende van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker.

4. Betrokkenen kunnen met de functionaris voor gegevensbescherming contact opnemen over alle aangelegenheden die verband houden met de verwerking van hun gegevens en met de uitoefening van hun rechten uit hoofde van deze verordening.

5. De functionaris voor gegevensbescherming is met betrekking tot de uitvoering van zijn taken overeenkomstig het Unierecht of het lidstatelijk recht tot geheimhouding of vertrouwelijkheid gehouden. 6. De functionaris voor gegevensbescherming kan andere taken en plichten vervullen. De verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker zorgt ervoor dat deze taken of plichten niet tot een belangenconflict leiden.

3. **Motivering**

3.1.1. Wat betreft de vaststellingen inzake de doelbinding (artikel 5.1 b) AVG) en de rechtmatigheid van de verwerking (artikel 6.1 AVG)

12. De Inspectiedienst stelt in zijn verslag² in essentie vast dat uit de stukken van het dossier blijkt dat de verweerder sinds 2017 op de hoogte was van het feit dat Informex NV ervoor zorgt dat verzekeringsondernemingen gebruik kunnen maken van bepaalde persoonsgegevens afkomstig uit de Kruispuntbank van de voertuigen, zodat deze ondernemingen op basis van die gegevens een gepersonaliseerd prijsaanbod kunnen opstellen voor potentiële verzekeringsnemers.
13. De Inspectiedienst wijst er in dit verband op dat artikel 5 van de wet van 19 mei 2010 *houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen* (hierna "Wet KBV") wat betreft de persoonsgegevens vervat in deze Kruispuntbank een beperkt aantal doelen van algemeen belang opsomt en dat de via de Kruispuntbank verkregen persoonsgegevens niet mogen worden gebruikt voor andere doeleinden. De Inspectiedienst stelt dat een bevestiging hiervan kan worden gevonden in artikel 25 van het Koninklijk besluit van 8 juli 2013 *ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen* (hierna "KB KBV") dat verbiedt dat persoonsgegevens verkregen via de Kruispuntbank van de voertuigen zouden worden gebruikt voor direct marketingdoeleinden.

3.1.2. De situatie vóór 25 mei 2018: het advies van de CBPL d.d. 11 mei 2017

14. In zijn conclusie van antwoord stelt de verweerder wat betreft de eerste tenlastelegging van de Inspectiedienst inderdaad sinds 2016 op de hoogte te zijn geweest van het *voornemen* van de Informex NV om via nieuwe activiteiten, de zogenaamde IRES-activiteiten, op basis van de kentekenplaat van een voertuig, aan voertuigidentificatie te kunnen doen. De verweerder verduidelijkt dat de NV Informex in het kader van voormelde activiteiten een dienst wenste aan te bieden aan verzekeringsmaatschappijen die op basis van de kentekenplaat technische gegevens van het voertuig zouden verkrijgen om hen toe te laten online onmiddellijk een precieze prijsberekening voor een autoverzekering uit te voeren.

² Als reactie op een ernstige aanwijzing van het Directiecomité.

15. Uit de stukken van het dossier blijkt dat deze praktijk er concreet in bestaat dat de verzekeraars, klanten van de NV Informex, via een online invulformulier aan potentiële verzekeringsnemers de mogelijkheid bieden een gepersonaliseerde prijsberekening aan te vragen, waarbij aan de betrokkenen de keuze wordt gegeven hun voertuiggegevens manueel in te voeren dan wel hun nummerplaat door te geven, op basis waarvan de betrokken verzekeraar vervolgens via de NV Informex de voertuiggegevens van betrokkene uit de Kruispuntbank opvraagt. Deze praktijk zorgt er onder meer voor dat onder- of oververzekering wordt uitgesloten.
16. De verweerder wijst erop dat de NV Informex in dit verband de toegang vroeg tot de Kruispuntbank van de voertuigen aan de verweerder, doch dat deze laatste dit verzoek afwees aangezien hij van oordeel was dat de voorgenomen activiteiten niet kaderden binnen de door artikel 4, 4° KB KBV opgesomde te verwezenlijken doeleinden van algemeen belang waarmee de NV Informex, als informatieplatform met betrekking tot voertuigen die het voorwerp uitmaken van een ongeval³, is belast, met name:

"- de veiligheid, en het verbeteren van de bescherming van de consument (bijvoorbeeld door diensten te leveren inzake de begroting van de schade aan voertuigen na een ongeval, het opstellen van statistieken van voertuigongevallen, de mededeling van informatie over voertuigen na een ongeval aan de overheid, en de bestrijding van fraude aan de voertuigverzekering en de bescherming van de veiligheid van voertuigen);

- het globaal beheer van het voertuigenpark mogelijk te maken, met inbegrip van afgedankte voertuigen (bijvoorbeeld door diensten te leveren inzake de begroting van de schade aan voertuigen na een ongeval, het ter beschikking stellen van methodes om voertuigen die het voorwerp uitmaken van een expertise publiek te verkopen, het opstellen van statistieken van voertuigongevallen, en de mededeling van informatie over voertuigen na een ongeval aan de overheid);

- het mogelijk maken van de technische keuring van voertuigen na een ongeval (bijvoorbeeld door diensten te leveren inzake de begroting van de schade aan voertuigen na een ongeval, en de mededeling van informatie over voertuigen na een ongeval aan de overheid);

- de controle door de bevoegde overheden van de reglementering inzake het beheer van voertuigen, afgedankt ingevolge een ongeval;

- het vermijden van fraude aan de voertuigverzekering."

17. De verweerder was bijgevolg van oordeel dat Informex NV zich terzake niet kon beroepen op de vrijstelling voor het bekomen van een machtiging van het Sectoraal Comité conform

³ Cf. www.informex.be.

artikel 5 KB KBV dat stelt: *"De in artikel 4 opgesomde natuurlijke en rechtspersonen (...) zijn eveneens vrijgesteld van een voorafgaande machtiging van het Sectoraal Comité voor de gegevens die zij nodig hebben voor de verwezenlijking van de in artikel 4 opgesomde doeleinder".*

18. De verweerder stelt dat hij Informex NV bijgevolg doorverwees naar het bevoegde Sectoraal Comité ingesteld bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (hierna "CBPL") teneinde een machtiging te bekomen overeenkomstig artikel 18 KB KBV.
19. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de NV Informex daarop diverse contacten had met de CBPL, die uiteindelijk in een advies van 11 mei 2017 aan de NV Informex bevestigde dat de IRES-activiteiten onder de vrijstelling van artikel 4 Wet KBV *juncto* artikel 5 KB KBV vallen. De CBPL stelt dat, hoewel deze activiteiten niet specifiek betrekking hebben op voertuigen die het voorwerp uitmaakten van een ongeval, deze toch onder het toepassingsgebied vallen van de doeleinden van artikel 4 KB KBV aangezien ze voortkomen uit een preventief gebruik van het schadeplatform van Informex NV.
20. De CBPL koppelde evenwel een aantal voorwaarden aan het gebruik van deze gegevens in het kader van de hierboven genoemde activiteiten, met name:
 1. Het verkrijgen van de kentekenplaat van het voertuig van betrokkene door de klanten van de NV Informex kan slechts plaatsvinden op basis van de toestemming van betrokkene.
 2. Informex NV dient een contract af te sluiten met haar klanten waarbij deze laatsten garanderen dat de doeleinden van de verwerking vermeld in het KB KBV zullen worden gerespecteerd.
 3. Informex NV moet ervoor zorgen dat de betrokkenen vooraf worden geïnformeerd betreffende het gebruik van hun nummerplaat.
 4. Informex NV dient te zorgen voor toegangslogging en zich te verzekeren van het rechtmatig gebruik van haar diensten door haar klanten.
 5. De contracten met de klanten van Informex NV moeten voorzien in bepalingen betreffende het gebruik van de kentekenplaat als toegangssleutel voor de technische gegevens van voertuigen.
 6. Informex NV en diens klanten dienen de bepalingen van de (destijds van toepassing zijnde) wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WPV") na te leven, in het bijzonder wat betreft de bewaartermijnen en de beveiliging van de verwerking.

21. De verweerder wijst erop dat deze vervolgens, op basis van dit advies van de CBPL de NV Informex toegang verschafte tot de gegevens van de Kruispuntbank van de voertuigen.
22. Hij voegt hier evenwel aan toe dat hij vóór het verstrekken van de toegang erop heeft toegezien dat de voorwaarden opgelegd door de CBPL door de NV Informex werden nageleefd.
23. De Geschillenkamer wijst er met betrekking tot bovenstaande op dat het advies verleend door de CBPL dateert van vóór de toepassing van de AVG en dat de CBPL alsook haar sectorale comités werden opgeheven door de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "de Kaderwet").⁴ De betrokken verwerking van persoonsgegevens in het kader van de IRES-activiteiten van de NV Informex dient bijgevolg sinds 25 mei 2018 te worden getoetst aan het nieuw wettelijk kader, met name de bepalingen van de AVG. De AVG gaat uit van een verantwoordingsplicht van een verwerkingsverantwoordelijke en voorziet niet in voorafgaande raadpleging en toestemming door een met openbaar gezag bekleed extern orgaan.⁵

3.1.3. De situatie na 25 mei 2018: toetsing aan de AVG

A. Identificering van de betrokken verwerkingsverantwoordelijken (artikel 4.7 AVG)

24. Overeenkomstig artikel 4.7 AVG dient als verwerkingsverantwoordelijke te worden beschouwd: de "*natuurlijke persoon of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt*".
25. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak het begrip "verwerkingsverantwoordelijke" meermaals ruim uitgelegd teneinde een doeltreffende en volledige bescherming van de betrokkenen te verzekeren. Het Hof wees er bovendien op dat dit begrip "*niet noodzakelijkerwijs naar een enkel lichaam verwijst en kan betrekking hebben op meerdere*

⁴ Cf. artikel 280 van de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens*.

⁵ Behoudens artikel 36 AVG, hier niet van belang.

deelnemers aan deze verwerking, die dan ieder onder de bepalingen op het gebied van gegevensbescherming vallen".⁶

26. Overeenkomstig het Advies 1/2010 van de Groep 29 beoordeelt de Geschillenkamer de hoedanigheid van de betrokken verwerkingsverantwoordelijke(n) *in concreto*.⁷
27. *In casu* stelt de Geschillenkamer vast dat, bij de hierboven beschreven verwerking van persoonsgegevens verkregen via de Kruispuntbank van de voertuigen in het kader van de IRES-activiteiten, zowel de verweerder als de NV Informex alsook diens klanten (de verzekeringsmaatschappijen) als verwerkingsverantwoordelijken dienen te worden gekwalificeerd aangezien zij elk het doel en de middelen van hun respectieve verwerkingsprocessen bepalen.
28. In hoofde van de verweerder vloeit deze rol van verwerkingsverantwoordelijke van de betrokken persoonsgegevens voort uit artikel 6 Wet KBV *juncto* artikel 30 KB KBV, die bepalen dat deze als beheerder van de Kruispuntbank van de voertuigen verwerkingsverantwoordelijke is van de persoonsgegevens die zich in deze Kruispuntbank bevinden.
29. Wat betreft de NV Informex bepaalt artikel 5 Wet KBV *juncto* artikel 4, 4° KB KBV dat deze de persoonsgegevens vervat in de Kruispuntbank van de voertuigen verwerkt in het kader van de vervulling van de in artikel 5 Wet KBV opgesomde doeleinden van algemeen belang waarmee deze werd belast (cf. *supra* randnummer 16).
30. Naast de verweerder en de NV Informex, dienen de klanten van deze laatste, met name de verzekeringsmaatschappijen, eveneens als verwerkingsverantwoordelijken in de zin van artikel 4.7 AVG te worden gekwalificeerd voor de verwerkingsprocessen die zij uitvoeren, met name de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van het opstellen van hun gepersonaliseerde prijsopgaven.
31. Elk van de hierboven vermelde partijen is bijgevolg in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke overeenkomstig de in artikel 5.2 en artikel 24 AVG vervatte

⁶ Zie o.a. HvJ, 5 juni 2018, C-210/16 - Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein, ECLI:EU:C:2018:388, overwegingen 27-29.

⁷ Zie Groep 29, advies 1/2010 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker", 16 februari 2010 (WP 169), zoals verduidelijkt door de GBA in een nota "Overzicht van de begrippen verwerkingsverantwoordelijke/verwerker in het licht van de Verordening (EU) nr. 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens (AVG) en enkele specifieke toepassingen voor vrije beroepen zoals advocaten".

verantwoordingsplicht voor zijn verwerkingsproces verantwoordelijk voor de naleving van de beginselen van de AVG en het aantonen hiervan.

B. Rechtmatigheidsgronden van de verwerking (artikel 6.1 AVG)

32. Overeenkomstig artikel 6.1 AVG is een verwerking van persoonsgegevens slechts rechtmatig indien en voor zover deze gebeurt op grond van één van de in dit artikel opgesomde rechtmatigheidsgronden.
33. De verwerking van de persoonsgegevens vervat in de Kruispuntbank van de voertuigen gebeurt door elk van de hierboven geïdentificeerde verwerkingsverantwoordelijken op grond van een andere rechtmatigheidsgrond.
34. De vraag rijst evenwel of deze rechtmatigheidsgronden kunnen worden aangewend voor de in de onderhavige procedure ter discussie staande verwerking waarbij, in het kader van de IRES-activiteiten van de NV Informex, gegevens verkregen via de Kruispuntbank van de voertuigen worden doorgegeven aan derden (met name de verzekeraars die klant zijn van laatstgenoemde).
35. De verweerder verwerkt de gegevens uit de Kruispuntbank van de voertuigen op grond van artikel 6 Wet KBV *juncto* artikel 30 KB KBV, die bepalen dat deze verwerkingsverantwoordelijke is van de persoonsgegevens die zich in de Kruispuntbank bevinden. In deze hoedanigheid is de verweerder bijgevolg verantwoordelijk voor de verwerking van deze gegevens en dient deze er op grond van de in de artikelen 5.2 en 24 AVG vervatte verantwoordingsplicht over te waken dat deze conform de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens van artikel 5.1 AVG worden verwerkt.
36. De NV Informex hanteert voor de verwerking van de persoonsgegevens verkregen via de Kruispuntbank van de voertuigen als verwerkingsgrond de taken van algemeen belang die haar worden toegekend door het KB KBV (cf. *supra* randnummer 16).
37. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de NV Informex de doorgifte van de gegevens uit de Kruispuntbank van de voertuigen aan verzekeraars in het kader van de IRES-activiteiten - met oog op het opstellen van gepersonaliseerde prijsopgaven voor verzekeringen - meer bepaald baseert op de doeleinden van algemeen belang vervat in artikel 4, 4°, punt 1 en 5 KB KBV, met name: "*de veiligheid, en het verbeteren van de*

bescherming van de consument (...) en *"het vermijden van fraude aan de voertuigverzekering"*.⁸

38. De klanten van de NV Informex – de verzekeraars – verwerken de persoonsgegevens overeenkomstig artikel 6.1 a) AVG op grond van de toestemming van de betrokkenen.
39. Uit de stukken van het dossier blijkt meer bepaald dat in het kader van de IRES-activiteiten, de klanten van de NV Informex potentiële verzekeringnemers die online een prijsberekening voor een voertuigverzekering aanvragen, de mogelijkheid bieden hun kentekenplaat door te geven, die vervolgens door de klanten van de NV Informex als identificatiesleutel wordt gebruikt voor het opvragen van de voertuiggegevens in de Kruispuntbank van de voertuigen.
40. De toestemming van betrokkenen wordt hierbij gevraagd door middel van een *pop-up* melding waarbij dient te worden geantwoord op de vraag *"Aanvaardt u dat wij uw nummerplaat gebruiken om u een aanbod te kunnen doen?"* met *"Ik aanvaard"* of *"Ik weiger"*.
41. Wat deze rechtmatigheidsgrond betreft, wijst de Geschillenkamer erop dat de toestemming enkel rechtsgeldig kan zijn indien deze voldoet aan de voorwaarden vervat in artikel 4.11 en overweging 32 AVG⁹ en indien deze betrekking heeft op een verwerking die niet bij wet verboden is (cf. *infra* onder C.2.).

C. Doelbinding (artikel 5.1 b) AVG)

C.1. Algemeen

42. Overeenkomstig artikel 5.1 b) AVG dienen persoonsgegevens *"voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden [te] worden verzameld en mogen [deze] vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang,*

⁸ Stuk 7 dossier verweerder.

⁹ Artikel 4.11 AVG definieert toestemming als: *"elke vrije, specifieke, geïnformeerde en ondubbelzinnige wilsuiting waarmee de betrokkene door middel van een verklaring of een ondubbelzinnige actieve handeling hem betreffende verwerking van persoonsgegevens aanvaardt"*. Overweging 32 AVG preciseert dat *"toestemming dient te worden gegeven door middel van een duidelijke actieve handeling, bijvoorbeeld een schriftelijke verklaring, ook met elektronische middelen, of een mondelinge verklaring, waaruit blijkt dat de betrokkene vrijelijk, specifiek, geïnformeerd en ondubbelzinnig met de verwerking van zijn persoonsgegevens instemt. Hiertoe zou kunnen behoren het klikken op een vakje bij een bezoek aan een internetwebsite, het selecteren van technische instellingen voor diensten van de informatiemaatschappij of een andere verklaring of een andere handeling waaruit in dit verband duidelijk blijkt dat de betrokkene instemt met de voorgestelde verwerking van zijn persoonsgegevens"*.

wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd'. Dit artikel omschrijft hiermee één van de basisbeginselen betreffende de verwerking van persoonsgegevens, met name de zogenaamde "doelbinding".

43. Wat betreft de verwerking van de persoonsgegevens vervat in de Kruispuntbank van de voertuigen, dient in het licht van deze bepaling van de AVG te worden verwezen naar artikel 5 van de Wet KBV *juncto* artikel 4 van het KB KBV, dewelke een limitatieve lijst bevatten van de rechtspersonen die toegang hebben tot de Kruispuntbank en de doeleinden waarvoor deze de hiervoor genoemde gegevens mogen verwerken (*cf. supra*).
44. Het is op grond van deze wettelijke bepalingen (en meer bepaald artikel 4, 4° KB KBV) dat ook de NV Informex als verwerkingsverantwoordelijke de gegevens uit de Kruispuntbank verwerkt voor de verwezenlijking van de haar door het KB toegewezen bevoegdheden en doeleinden.
45. Zoals hierboven reeds aangehaald, baseert de NV Informex als informatieplatform betreffende voertuigen die het voorwerp uitmaken van een ongeval de betrokken verwerking meer bepaald op de doeleinden van algemeen belang vervat in artikel 4, 4°, punt 1 en 5 KB KBV, met name: "*de veiligheid, en het verbeteren van de bescherming van de consument (...)*" en "*het vermijden van fraude aan de voertuigverzekering*".
46. De Geschillenkamer is evenwel van oordeel dat de dienst aangeboden door verzekeraars, waarbij op basis van de kentekenplaat de gegevens van het voertuig in de Kruispuntbank van de voertuigen worden opgevraagd teneinde gepersonaliseerde prijsopgaven op te stellen, niet kan worden ondergebracht onder deze doeleinden van algemeen belang van het KB KBV. Deze dienst betreft immers de commerciële relatie tussen de verzekeraar en diens klanten en niet de verwezenlijking door de NV Informex van de haar door dit KB toegekende taken van (onder meer) consumentenbescherming en fraudebestrijding.
47. De Geschillenkamer is bijgevolg van oordeel dat deze verwerking het in **artikel 5.1 b) AVG** vervatte beginsel van doelbinding **schendt**.

C.2. "Doeleinden van direct marketing"

48. Ten tweede dient erop te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 25 KB KBV "*de via de kruispuntbank verkregen persoonsgegevens niet [mogen] worden gebruikt voor doeleinden van 'direct marketing'*".

49. De vraag rijst bijgevolg of *in casu* al dan niet kan worden beschouwd dat de verwerking van de kentekenplaat door de klanten van de NV Informex en meer bepaald het gebruik van dit persoonsgegevens als identificatiesleutel met oog op het opstellen van gepersonaliseerde prijsopgaven voor potentiële verzekeringsnemers (de betrokkenen) als "direct marketing" in de zin van artikel 25 KB KBV dient te worden beschouwd.
50. Hoewel het KB KBV een uitdrukkelijk verbod bevat op het gebruik van de gegevens vervat in de Kruispuntbank voor direct marketingdoeleinden, geeft het KB zelf geen definitie van dit begrip.
51. In het verslag aan de Koning bij het KB wordt dit verbod als volgt toegelicht: "*Omdat niet enkel overheidsdiensten en VZW's die afdoende waarborgen bieden tot onafhankelijkheid t.a.v. de commerciële sector en toepassing van de WVP, maar ook verenigingen met een privaatrechtelijke hoedanigheid, de mogelijkheid moeten hebben om bepaalde gegevens via de Kruispuntbank te raadplegen, wordt uitdrukkelijk bepaald dat de via de Kruispuntbank verkregen persoonsgegevens niet mogen worden gebruikt voor doeleinden van 'direct marketing'*".
52. Ook de AVG hanteert het begrip "direct marketing" in zijn artikel 21 betreffende het recht van bezwaar, doch bevat evenmin een definitie van dit concept.
53. Mede om deze reden stelde de Gegevensbeschermingsautoriteit op 17 januari 2020 haar Aanbeveling 1/2020 op, waarin zij, voortbouwend op de definitie opgenomen in het voorstel van verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende eerbiediging van de privacy en de bescherming van persoonsgegevens bij elektronische communicatie en tot intrekking van Richtlijn 2002/58/EG¹⁰, "direct marketing" als volgt definieert:

"Elke communicatie, in welke vorm dan ook, gevraagd of ongevraagd, afkomstig van een organisatie of persoon en gericht op de promotie of verkoop van diensten, producten (al dan niet tegen betaling), alsmede merken of ideeën, geadresseerd door een organisatie of persoon die handelt in een commerciële of niet-commerciële context, die rechtstreeks gericht is aan een of meer natuurlijke personen in een privé- of professionele context en die de verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt".¹¹

¹⁰ COM(2017) 10. Art. 4 van het voorstel geeft als definitie: "directmarketingberichten": "*Elke vorm van reclame, zowel geschreven als mondeling, gericht aan één of meer geïdentificeerde of identificeerbare eindgebruikers van elektronische communicatiediensten, inclusief het gebruik van automatische oproep- en communicatiesystemen met of zonder menselijke interactie, e-mail, SMS, enz'*".

¹¹ Aanbeveling Gegevensbeschermingsautoriteit nr. 01/2020 van 17 januari 2020 betreffende de verwerking van persoonsgegevens voor direct marketingdoeleinden, randnr. 14.

54. Uit deze definitie vloeit ten eerste voort dat niet enkel *ongevraagde* maar eveneens *gevraagde* communicatie als direct marketing dient te worden beschouwd, indien en voor zover deze gericht is op de promotie en/of de verkoop van goederen of diensten, rechtstreeks is gericht aan één of meer natuurlijke personen en een verwerking van persoonsgegevens inhoudt.
55. Aanbeveling 01/2020 preciseert in dit verband dat "*boodschappen gericht aan een geïnteresseerde of aan een klant/aangeslotene/abonnee/lid evenzeer onder direct marketingcommunicatie [vallen]*" en dat een prospect of geïnteresseerde zich onderscheidt van een klant in die zin dat het een *potentiële* klant betreft die informatie over de producten of diensten van de betrokken organisatie heeft gevraagd doch nog geen verbintenis is aangegaan met deze laatste.
56. Gelet op het voorgaande is de Geschillenkamer van oordeel dat de voorliggende praktijk, waarbij de klanten van de NV Informex - zijnde autoverzekeraars en bijgevolg handelend in een privaatrechtelijke hoedanigheid - persoonsgegevens verkregen "*via de Kruispuntbank van de voertuigen*"¹² verwerken met oog op het opstellen van individueel prijsaanbod inderdaad als direct marketing dient te worden beschouwd en aldus onder het verbod van artikel 25 KB KBV valt.
57. De betrokken verwerking van de persoonsgegevens uit de Kruispuntbank betreft namelijk:
- i. "*een gevraagde of ongevraagde communicatie*", in casu met name het overmaken van een gepersonaliseerde prijsopgave aan potentiële verzekeringnemers;
 - ii. "*afkomstig van een organisatie die handelt uit commerciële doeleinden*", met name de verzekeringsmaatschappij, klant van de NV Informex;
 - iii. "*gericht op de verkoop van producten of diensten*", in casu de verkoop van een voertuigverzekering;
 - iv. "*die rechtstreeks is gericht aan één of meer natuurlijke personen*", met name de betrokkenen die aanvrager zijn van een prijsaanbod voor een verzekering; en
 - v. "*die een verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt*", in casu de kentekenplaat als identificatiesleutel voor het ophalen van de gegevens uit de Kruispuntbank van de voertuigen, alsook de identificatiegegevens van de betrokkenen.
58. De Geschillenkamer is van oordeel dat het feit dat de verwerking van de desbetreffende gegevens door de klanten van de NV Informex gebeurt op grond van de toestemming van betrokkenen *in casu* niet tot gevolg heeft dat deze verwerking rechtsgeldig is, aangezien het

¹² Cf. artikel 25 KB KBV.

gebruik van de betrokken persoonsgegevens voor dit verwerkingsdoeleinde - m.n. direct marketing - absoluut en expliciet bij de wet (artikel 25 KB KBV) wordt verboden. De toestemming kan immers nooit rechtsgeldig zijn indien zij betrekking heeft op een verwerking die wettelijk is verboden.

59. Bovendien vereist deze praktijk de verwerking van persoonsgegevens door diverse actoren, waaronder eveneens de NV Informex, die – op vraag van zijn klanten en op basis van de kentekenplaat als identificatiesleutel – de nodige gegevens uit de Kruispuntbank van de voertuigen opvraagt. *In casu* verwerkt de NV Informex deze gegevens met als doeleinde het toelaten aan zijn klanten een gepersonaliseerd prijsaanbod voor een voertuigverzekering op te stellen. Voornoemd doeleinde komt, zoals hierboven vermeld, niet voor in de limitatieve lijst van doeleinden van artikel 4, 4° KB KBV, waardoor dergelijke verwerking een schending inhoudt van het beginsel van de doelbinding van artikel 5.1 b) AVG in hoofde van de NV Informex.

3.1.4. Conclusie

60. De Geschillenkamer wijst er, wat betreft de vaststellingen van de Inspectiedienst betreffende de rechtmatigheid van de verwerking en de doelbinding, op dat een verwerking niet rechtmatig plaatsvindt wanneer de rechtmatigheidsgrond op basis waarvan een verwerkingsverantwoordelijke bepaalde persoonsgegevens verwerkt, wordt aangewend voor de verwerking van die persoonsgegevens voor andere doeleinden dan deze die limitatief worden bepaald door de gehanteerde rechtmatigheidsgrond.
61. *In casu* is de Geschillenkamer van oordeel dat de verwerking waarbij persoonsgegevens uit de Kruispuntbank van de voertuigen door de NV Informex worden overgemaakt aan haar klanten teneinde deze laatsten toe te laten gepersonaliseerde prijsopgaven op te stellen, niet onder de doeleinden van algemeen belang van artikel 4 KB KBV kan worden gebracht en bijgevolg een schending inhoudt van de artikelen 5.1 b) (beginsel van de doelbinding) en 6.1 AVG (rechtmatigheid van de verwerking). Deze verwerking betreft immers de commerciële relatie tussen de verzekeraars en hun (potentiële) klanten en is niet noodzakelijk voor de vervulling van de aan de NV Informex door het KB KBV toegewezen taken van algemeen belang.
62. Bovendien wijst de Geschillenkamer er op dat uit kracht van artikel 25 KB KBV via de Kruispuntbank van de voertuigen verkregen persoonsgegevens niet mogen worden gebruikt voor direct marketingdoeleinden. De voorliggende praktijk, waarbij de klanten van

de NV Informex - zijnde autoverzekeraars handelend in een privaatrechtelijke hoedanigheid - persoonsgegevens verkregen "via de Kruispuntbank van de voertuigen"¹³ verwerken met oog op het opstellen van individueel prijsaanbod, dient inderdaad als direct marketing te worden beschouwd en valt aldus onder het verbod van artikel 25 KB KBV.

63. De Geschillenkamer preciseert dat de AVG de betrokken verwerking door de verzekeringsmaatschappijen op grond van de toestemming van de betrokkenen als dusdanig niet in de weg staat, onder de voorwaarden gesteld in de AVG, doch dat het huidige wettelijk kader - met name het KB KBV - deze verwerking niet toelaat. Indien de wetgever evenwel van oordeel zou zijn dat deze praktijk het algemeen belang dient, dient hiertoe desgevallend de wettelijke regeling te worden aangepast. De Geschillenkamer geeft de verweerder in verband daarmee een ruimere termijn dan gebruikelijk (namelijk zes maanden) om de verwerking in overeenstemming te brengen.
64. De Geschillenkamer benadrukt dat de verweerder er, in zijn hoedanigheid van beheerder van de Kruispuntbank van de voertuigen en verwerkingsverantwoordelijke van de hierin vervatte persoonsgegevens, dient over te waken dat deze conform de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens en overeenkomstig het geldend wettelijk kader worden verwerkt.
65. De Geschillenkamer stelt evenwel vast op basis van de stukken van het dossier dat de verweerder *in casu* te goeder trouw en conform het advies van de gewezen CBPL handelde, en in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke eveneens toezicht uitoefende op de naleving van dit advies. De Geschillenkamer is dan ook van oordeel dat overeenkomstig het rechtszekerheidsbeginsel het door het advies van de CBPL gewekt vertrouwen niet mag worden beschaamd¹⁴ en bijgevolg de verweerder voor het verleden niet kan worden gesanctioneerd voor de schending van het beginsel van doelbinding *ex* artikel 5.1 b) AVG en de vereiste van de rechtmatigheid van de verwerking van artikel 6.1 AVG.
66. De Geschillenkamer is bijgevolg van oordeel dat een **inbreuk op de artikelen 5.1 b) en 6.1 AVG** kan worden vastgesteld doch dat – gelet op het rechtszekerheidsbeginsel en het door het advies van de CBPL d.d. 11 mei 2017 gewekt vertrouwen in hoofde van de verweerder – geen sanctie kan worden opgelegd aan deze laatste.

¹³ Cf. artikel 25 KB KBV.

¹⁴ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2014, 53-54.

3.1.5. De beraadslagingen van het Informatieveiligheidscomité

67. Naar aanleiding van de vaststellingen van de Inspectiedienst *in casu* betreffende de rechtmatigheid van de verwerking en de doelbinding, legde de verweerder een aantal beraadslagingen van het Informatieveiligheidscomité (hierna "IVC") voor aan de Gegevensbeschermingsautoriteit met oog op de toetsing ervan aan de hogere rechtsnormen.¹⁵ Door middel van deze aanvraag beoogt de verweerder rechtszekerheid te bekomen en te weten te komen of de door de betrokken beraadslagingen toegelaten mededeling van persoonsgegevens conform de AVG is. De verweerder verzocht de Gegevensbeschermingsautoriteit in dit verband eveneens te bevestigen dat hij, ondanks deze beraadslagingen tot toelating van de doorgifte van persoonsgegevens van het IVC, in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke alsnog kan besluiten om niet over te gaan tot de doorgifte van deze gegevens.
68. De bovenvermelde beraadslagingen zijn voor onderhavige zaak meer bepaald van belang aangezien het IVC door middel hiervan de mededeling toelaat van gegevens uit de Kruispuntbank van de voertuigen – met name de kentekenplaat - aan de aanvragende verwerkingsverantwoordelijken voor verwerkingsdoeleinden met een commercieel aspect.¹⁶ Dit ondanks het gemotiveerd standpunt van de verweerder terzake, die in beide gevallen oordeelde dat dergelijke verwerking niet conform de beginselen van de AVG zou zijn. De verweerder stelde in het eerste geval meer bepaald dat geen geldige toelaatbaarheidsgrond voorhanden is aangezien de verwerking van de kentekenplaat niet noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de betrokken verwerkingsverantwoordelijke rust en deze evenmin noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang opgedragen aan diezelfde verwerkingsverantwoordelijke.¹⁷ In het tweede geval oordeelde de verweerder dat de verwerking van de kentekenplaat niet conform het beginsel van minimale gegevensverwerking van artikel 5.1 c) AVG is, aangezien het vooropgestelde doeleinde kan worden verwezenlijkt door middel van de verwerking van het chassisnummer.^{18 19}
69. De inhoud van deze beraadslagingen van het IVC creëert met andere woorden mogelijk verwachtingen ten aanzien van de verweerder die ingaan tegen het standpunt dat deze – in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke van de betrokken persoonsgegevens en

¹⁵ Stukken 32A en 32B dossier verweerder.

¹⁶ Beraadslaging nr. 19/027 van 3 september 2019, gewijzigd op 14 januari 2020 en Beraadslaging nr. 20/005 van 4 februari 2020, beiden van de Kamer federale overheid van het IVC.

¹⁷ Beraadslaging nr. 19/027, randnr. 5.

¹⁸ Beraadslaging nr. 20/005, randnr. 6.

¹⁹ De Geschillenkamer benadrukt evenwel dat er in het kader van het voorliggende dossier waar Informex NV persoonsgegevens doorgeeft uit de Kruispuntbank van de voertuigen aan verzekeringsondernemingen, geen beraadslaging is verleend door het IVC.

op grond van het in de AVG vastgelegde verantwoordingsbeginsel – initieel innam betreffende de betrokken mededelingen van persoonsgegevens.

70. Binnen het huidig wettelijk kader, en meer bepaald op grond van artikel 35/1 van de wet van 15 augustus 2012 *houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator* en de wet van 5 september 2018 *tot oprichting van het Informatieveiligheidscomité*, is het IVC met name bevoegd beraadslagingen te verlenen betreffende bepaalde mededelingen van persoonsgegevens, waaronder eveneens de mededeling van gegevens vervat in de Kruispuntbank van de voertuigen.²⁰
71. Artikel 35/1, § 4, van de Wet Federale Dienstenintegrator preciseert dat *"de beraadslagingen van het informatieveiligheidscomité met redenen [worden] omkleed en een algemene bindende draagwijdte [hebben] tussen partijen en jegens derden"*.²¹
72. In de voorbereidende werken van de wet van 5 september 2018 wordt gesteld dat *"het cruciaal [is] dat beslissingen met algemene bindende draagwijdte kunnen worden uitgevaardigd in de vorm van beraadslagingen [zodat] alle actoren rechtszekerheid [hebben] omtrent het feit dat een gegevensdeling juridisch toegelaten is indien ze de voorwaarden vervat in de beraadslaging correct naleven"*.²²
73. De Geschillenkamer begrijpt het belang van het verkrijgen van rechtszekerheid door actoren voorafgaand aan een verwerking van persoonsgegevens. Zij is echter van oordeel dat het uitvaardigen van bindende beslissingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens in strijd is met de filosofie en de bepalingen van de AVG. Dit is in het bijzonder van belang aangezien deze beslissingen rechtstreeks gevolgen hebben voor de rechten van derden op de bescherming van hun persoonsgegevens.
74. In het bijzonder wijst de Geschillenkamer op de door de AVG geïntroduceerde verantwoordingsplicht vervat in artikel 5.2 *juncto* artikel 24 AVG, dat één van de centrale pijlers van de AVG vormt en volgens dewelke verwerkingsverantwoordelijken dienen aan te kunnen tonen dat zij persoonsgegevens verwerken conform de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens vervat in artikel 5.1 AVG.
75. De Geschillenkamer benadrukt dat een dergelijk systeem bijgevolg een ambigue situatie creëert voor verwerkingsverantwoordelijken, zoals de verweerder *in casu*, van wie, enerzijds,

²⁰ Wet van 15 augustus 2012 houdende oprichting en organisatie van een federale dienstenintegrator, *BS* 29 augustus 2012.

²¹ Eigen onderlijning.

²² Cf. *Parl. St. Kamer*, 2017-2018, nr. 3185/001, p. 6; eigen onderlijning.

wordt verwacht toegang te verlenen tot de betroffen persoonsgegevens door de beraadslagingen verleend door het IVC, doch anderzijds, op grond van het verantwoordingsbeginsel ertoe gehouden is zelf proactief actie te ondernemen teneinde te verzekeren dat de beginselen inzake de verwerking van persoonsgegevens werden gerespecteerd en dit ook moeten kunnen aantonen²³. Eén en ander houdt een risico tot *deresponsabilisering* in van de verwerkingsverantwoordelijken, hetgeen onverenigbaar is met de beginselen van de AVG en in strijd is met artikelen 5.2 *juncto* 24 AVG.²⁴

76. Het is niet aan de Geschillenkamer om de rol van het IVC ter discussie te stellen - dit is aan de wetgever -, noch om de opportuniteit van oordelen van een orgaan als het IVC voor de praktijk in twijfel te trekken. Echter, de Geschillenkamer stelt vast dat de beraadslagingen van het IVC op zichzelf geen grondslag kunnen vormen voor de verwerking. Uiteraard hebben deze beraadslagingen binnen het huidige wettelijke kader een belangrijke betekenis, gelet op een mogelijk beroep van verwerkingsverantwoordelijken op het vertrouwensbeginsel.
77. De Geschillenkamer onderstreept daarbij dat de aflevering van een beraadslaging door het IVC voor de betrokken verwerkingsverantwoordelijke nooit een verplichting tot mededeling van persoonsgegevens mag impliceren. Deze laatste behoudt immers de volledige vrijheid om terzake zelf een opportuniteitsoordeel te vellen.^{25 26}
78. Verder benadrukt de Geschillenkamer dat na een beraadslaging van het IVC alle beginselen van de AVG uiteraard van toepassing blijven, waaronder het verantwoordingsbeginsel (artikelen 5.2 *juncto* 24 AVG). Wel kan het oordeel van het IVC een belangrijke rol spelen bij de invulling van de verantwoordingsplicht door een verwerkingsverantwoordelijke. Immers, bij de beoordeling van de vraag of een verwerkingsverantwoordelijke voldoet aan de verantwoordingsplicht in een concreet geval zal de Geschillenkamer uitgaan van de presumptie dat op een oordeel van een deskundig overheidsorgaan zoals het IVC mag worden vertrouwd.

²⁵ Advies nr. 34/2018 van 11 april 2018 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (CBPL) betreffende het voorontwerp van wet tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (CO-A-2018-017), randnummer 13.

²⁶ Memorie van toelichting bij artikel 18 van de wet van 5 september 2018 tot oprichting van het Informatieveiligheidscomité.

3.2. Wat betreft de vaststellingen betreffende de naleving van de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke (artikel 24 AVG), de beveiliging van de verwerking (artikel 32 AVG) en de melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende overheid (artikel 33 AVG)

79. In zijn verslag stelt de Inspectiedienst dat *"uit de stukken 4, 5 en 13 blijkt dat [de verweerder] het schrijven van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer van 11/05/2017 (...) gebruikt om zijn standpunt te onderbouwen dat (1) het feit dat Informex NV ervoor zorgt dat verzekeringsondernemingen gebruik kunnen maken van bepaalde persoonsgegevens afkomstig uit de Kruispuntbank van de voertuigen zodat die verzekeringsondernemingen een gepersonaliseerd prijsaanbod kunnen bezorgen aan betrokkenen gerechtvaardigd is en (2) dat Informex NV maatregelen moet nemen om de ter zake betrokken persoonsgegevens beter te beveiligen"*. De Inspectiedienst stelt verder dat de verweerder *"niet [aantoont] dat [hij] gepaste beveiligingsmaatregelen nam en melding deed bij de GBA van een inbreuk in verband met persoonsgegevens"*.
80. Met betrekking tot deze tenlastelegging stelt de verweerder in zijn conclusie van antwoord dat zijn oorspronkelijke stellingname er in bestond dat de zogenaamde "IRES-activiteiten" van de NV Informex niet ressorteerden onder de vrijstelling van machtiging conform artikel 4 juncto artikel 5 KB KBV, en wijst hij er op dat hij dit standpunt aanpaste naar aanleiding van het advies van de CBPL d.d. 11 mei 2017.
81. De verweerder voegt hier aan toe dat deze er, voorafgaand aan het verschaffen van de toegang tot de Kruispuntbank van de voertuigen, op toezag dat de door de CBPL opgelegde voorwaarden door de NV Informex werden nageleefd (zie *supra*).²⁷
82. Tot slot stelt de verweerder dat geen sprake kan zijn van een ongeoorloofde verstrekking van gegevens en geen inbreuk in verband met persoonsgegevens kan hebben plaatsvonden aangezien hij rechtmatig mocht vertrouwen op het hierboven vermelde advies van de CBPL.
83. De Geschillenkamer stelt vast op grond van de stukken van het dossier dat de verweerder handelde conform het door de CBPL aan de NV Informex op 11 mei 2017 verleende advies. De verweerder voegt bij zijn conclusie van antwoord immers de briefwisseling met de NV Informex waarbij de verweerder deze laatste in zijn hoedanigheid van

²⁷ Zie *supra*.

verwerkingsverantwoordelijke verzoekt alle informatie en documentatie over te maken betreffende de verwerking van de kentekenplaat in het kader van de IRES-activiteiten van de NV Informex.

84. Hoewel de Geschillenkamer oordeelt dat de betrokken verwerking een inbreuk in verband met persoonsgegevens in de zin van artikel 33 AVG inhoudt, herhaalt zij wat dit betreft dat overeenkomstig het rechtszekerheidsbeginsel het door het advies van de CBPL gewekt vertrouwen niet mag worden beschaamd²⁸ en de verweerder bijgevolg voor het verleden niet kan worden gesanctioneerd voor het verschaffen van de toegang tot de Kruispuntbank van de voertuigen aan de NV Informex in het kader van de zogenaamde "IRES-activiteiten".
85. De Geschillenkamer is bijgevolg van oordeel dat **een inbreuk op de artikelen 24, 32 en 33 AVG** kan worden vastgesteld doch dat – gelet op het rechtszekerheidsbeginsel en het door het advies van de CBPL d.d. 11 mei 2017 gewekt vertrouwen in hoofde van de verweerder – geen sanctie kan worden opgelegd aan deze laatste.

3.3. Wat betreft de vaststellingen betreffende de aanwijzing van de functionaris voor gegevensbescherming (artikel 37 AVG) en diens positie (artikel 38 AVG)

86. In zijn verslag stelt de Inspectiedienst vast dat "*[de verweerder] niet [aantoonde] hoe de keuze voor de heer Y om de functie van functionaris voor gegevensbescherming uit te oefenen concreet wordt verantwoord*" en dat "*[de verweerder] geen kopie van documenten [voorlegde] die aantonen dat de heer Y werd aangemeld bij de GBA als functionaris voor gegevensbescherming*". De Inspectiedienst stelt tot slot dat "*[de verweerder] niet aantoont dat de heer Y als functionaris voor gegevensbescherming naar behoren en tijdig wordt betrokken bij alle aangelegenheden die verband houden met de bescherming van persoonsgegevens en dat hij zijn opdrachten onafhankelijk kan uitvoeren*".
87. Met betrekking tot deze tenlastelegging stelt de verweerder in zijn conclusie van antwoord dat de keuze voor de heer Y gebeurde op grond van zijn grondige kennis van de organisatie, zijn kennis van ICT alsook zijn sterk analytisch en synthetisch denken. De verweerder wijst er verder op dat de heer Y de opleiding tot "certified Data Protection Officer" succesvol doorliep en hierbij de ISO 27005 ('Risk Manager') en ISO 27001 ('Lead Implementer') behaalde en voegt hiervan het bewijs bij.²⁹

²⁸ A. MAST, J. DUJARDIN, M. VAN DAMME, J. VANDE LANOTTE, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Wolters Kluwer, 2014, 53-54.

²⁹ Stuk 23 dossier verweerder.

88. Wat betreft de registratie van de heer Y als functionaris voor gegevensbescherming bij de Gegevensbeschermingsautoriteit, stelt de verweerder dat deze op 24 september 2019 werd geïnformeerd in verband met het feit dat klaarblijkelijk door een technisch probleem iets was misgelopen bij de registratie van zijn functionaris gegevensbescherming aangezien de Inspectiedienst diens registratie niet kon terugvinden in de databank van de Gegevensbeschermingsautoriteit. De verweerder stelt dat deze na kennisname van dit feit de online registratie opnieuw uitvoerde en hiervan een bevestiging ontving.
89. De Geschillenkamer wijst erop dat op de verweerder - gelet op het feit dat deze een overheidsinstantie is - op grond van artikel 37.1, a) AVG de verplichting rust een functionaris voor gegevensbescherming aan te duiden die dient te voldoen aan de in artikelen 37 tot 39 AVG opgesomde vereisten.
90. De Geschillenkamer stelt vast op basis van de overgemaakte stukken dat de door de verweerder aangeduide functionaris voor gegevensbescherming overeenkomstig artikel 37.5 AVG werd aangewezen op grond van zijn professionele kwaliteiten en zijn deskundigheid op het gebied van de wetgeving en praktijk inzake gegevensbescherming. Dit blijkt meer bepaald uit de bij de conclusie van antwoord gevoegde bewijsstukken betreffende de opleiding tot "certified DPO" en de certificaten behaald door betrokkene.
91. De Geschillenkamer is van oordeel dat **geen inbreuk op de artikelen 37 en 38 AVG** kan worden vastgesteld.
- 3.4. Wat betreft de vaststellingen betreffende de naleving van de medewerkingsplicht (artikel 31 AVG en artikel 66, §2 WOG)
92. In zijn verslag stelt de Inspectiedienst wat betreft de naleving door de verweerder van de medewerkingsplicht *ex* artikelen 31 AVG en 66, § 2 WOG ten eerste dat deze laatste niet binnen de opgelegde termijn van één maand antwoordde op de door haar gestelde vragen. Ten tweede stelt de Inspectiedienst dat de verweerder geen kopie voorlegde van de documenten die de keuze voor de heer Y als functionaris voor gegevensbescherming verantwoorden.
93. Met betrekking tot het eerste luik van deze tenlastelegging stelt de verweerder in zijn conclusie van antwoord dat deze niet-naleving van de door de Inspectiedienst opgelegde

termijn werd veroorzaakt door een overmachtssituatie, met name het overlijden van een familielid van de medewerker verantwoordelijk voor het beantwoorden van deze vragen en de korte afwezigheid van deze laatste ten gevolge hiervan. De verweerder wijst er verder op dat dit door een andere medewerker op 2 juli 2019 (m.n. vier dagen voor het verstrijken van de opgelegde termijn) werd gemeld aan Gegevensbeschermingsautoriteit en dat werd aangekondigd dat de antwoordbrief bijgevolg met enkele dagen vertraging zou worden verstuurd. De verweerder voegt hier tot slot aan toe dat het antwoord uiteindelijk slechts drie dagen na het verstrijken van de antwoordtermijn werd overgemaakt.

94. De Geschillenkamer oordeelt dat, wat betreft de eerste tenlastelegging, de door de verweerder ingeroepen overmachtssituatie een vertraging van drie dagen verantwoordt en dat dit niet kan worden beschouwd als een inbreuk op de medewerkingsplicht in de zin van artikel 31 AVG in hoofde van deze laatste.

95. Met betrekking tot het tweede luik van deze tenlastelegging dient erop te worden gewezen dat de verweerder als bijlage bij zijn conclusie van antwoord een kopie overmaakte van de documenten die de keuze voor de heer Y als functionaris voor gegevensbescherming staven. Het betreft meer bepaald de functieomschrijving voor de positie alsook de door betrokkene behaalde ISO-certificaten.³⁰

96. De Geschillenkamer is van oordeel dat **geen inbreuk op de artikelen 31 AVG en 66.2 WOG** kan worden vastgesteld.

3.5. Wat betreft de vaststellingen betreffende de naleving van de transparantieplichtingen (artikel 12 AVG) en de te verstrekken informatie (artikelen 13 en 14 AVG)

97. In zijn verslag stelt de Inspectiedienst wat betreft de naleving van de transparantieplichtingen en de op grond van artikel 13 AVG te verstrekken informatie vast dat een aantal elementen die worden vereist door de AVG niet worden vermeld in de privacyverklaring van de verweerder, met name:

- *"de vermelding van de verwerkingsdoeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn bestemd (zoals verwoord in de zin "De doeleinden waarvoor we uw persoonsgegevens verwerken, hebben hoofdzakelijk betrekking op de naleving van de wettelijke verplichtingen en op de uitoefening van onze opdrachten van openbaar belang of die verband houden met de uitoefening van het openbaar gezag"), alsook de rechtsgrond*

³⁰ Stukken 23 en 24 dossier verweerder.

voor de verwerking (zoals verwoord als "de geldende wetgeving") [zijn] algemeen en vaag verwoord zodat deze niet transparant en toegankelijk zijn voor de betrokkenen;

- *de vermelding van de ontvangers van de persoonsgegevens (zoals verwoord als "Administratieve diensten van de staat", "Landen waarmee België conventies of akkoorden heeft afgesloten", "[...]" en "Derden") is algemeen en vaag verwoord zodat zonder bijkomende informatie de lijst van ontvangers niet duidelijk is voor de betrokkenen; (...)"*

98. De verweerder stelt in zijn conclusie van antwoord en tijdens de hoorzitting d.d. 4 mei 2020 met betrekking tot deze tenlastelegging dat tijdens de procedure reeds een eerste correctie werd doorgevoerd, doch dat de nieuwe versie van de privacyverklaring nog in ontwerp is. De verweerder voegt hieraan toe dat dit geagendeerd was op een vergadering van het directiecomité die niet kon doorgaan omwille van de coronacrisis en stelt dat dit eerstdaags geagendeerd staat.

99. De Geschillenkamer wijst erop dat overeenkomstig artikel 12.1 AVG de verwerkingsverantwoordelijke *"passende maatregelen [dient te nemen] opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34 bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt (...)"*.

100. Overwegingen 58 en 60 AVG preciseren dat *"overeenkomstig de beginselen van behoorlijke en transparante verwerking de betrokkene op de hoogte [moet worden] gesteld van het feit dat er verwerking plaatsvindt en van de doeleinden ervan"* en dat *"overeenkomstig het transparantiebeginsel informatie die bestemd is voor het publiek of voor de betrokkene beknopt, eenvoudig, toegankelijk en begrijpelijk [moet] zijn (...)"*.

101. De Geschillenkamer stelt ten eerste vast dat de privacyverklaring van de verweerder onvolledig is wat betreft de door deze laatste verzamelde en verwerkte persoonsgegevens. Onder punt 6 van zijn privacyverklaring stelt de verweerder immers dat deze *"persoonsgegevens van diverse aard"* kan verwerken en dat het *"met name [kan] gaan om identificatiegegevens (naam, voornaam, geboortedatum, ...), contactgegevens (adres, telefoonnummer, ...)"*. Verderop in punt 6 van de privacyverklaring wordt nogmaals herhaald: *"De categorieën van persoonsgegevens die de FOD Mobiliteit en Vervoer verwerkt, zijn meer bepaald:*

- *identificatiegegevens (naam, voornaam, geboortedatum, ...)*

- *contactgegevens (adres, telefoonnummer, ...)*
- *[...]*

102. Indien en voor zover persoonsgegevens worden verwerkt die niet van de betrokkenen werden verkregen, dienen overeenkomstig artikel 14.1, d) AVG echter de betrokken categorieën van persoonsgegevens te worden gepreciseerd. Meer algemeen kan een privacyverklaring geen beletseltekens bevatten aangezien dit wijst op de onnauwkeurigheid en onvolledigheid ervan.

103. Ten tweede dient te worden vastgesteld dat de privacyverklaring niet op voldoende gedetailleerde wijze de rechtmatigheidsgrond van artikel 6.1 AVG vermeldt op basis waarvan de verweerder de door hem verzamelde persoonsgegevens verwerkt.

104. Hiermee samenhangend stelt de Geschillenkamer ten derde vast dat de verweerder eveneens op onvoldoende precieze wijze de verwerkingsdoeleinden omschrijft waarvoor de persoonsgegevens worden verzameld. Onder punt 6, §2 van de privacyverklaring lijken de rechtmatigheidsgrond en de doeleinden van de verwerking immers door elkaar te worden gehaald en wordt gesteld: *"De doeleinden waarvoor we uw persoonsgegevens verwerken, hebben hoofdzakelijk betrekking op de naleving van wettelijke verplichtingen en op de uitoefening van onze opdrachten van openbaar belang of die verband houden met de uitoefening van het openbaar gezag"*.

105. De aldus aan betrokkenen verstrekte informatie is in te beknopte en vage bewoordingen gesteld en laat deze laatste toe noch de rechtmatigheidsgrond noch de doeleinden van de verwerking afdoende te begrijpen.

106. Overeenkomstig de Richtsnoeren inzake transparantie opgesteld door de Groep 29 dient de informatie verstrekt op grond van artikelen 13 en/of 14 AVG concreet en definitief te zijn en mag deze geen abstracte of ambivalente formuleringen bevatten. De Groep 29 stelt meer bepaald dat *"constructies of woorden als "kan", "zou kunnen", "bepaalde", "vaak" en "mogelijk" (...) moeten worden vermeden"* en dat, *"wanneer verwerkingsverantwoordelijken ervoor kiezen om onbepaalde taal te gebruiken, ze in overeenstemming met het beginsel van de verantwoordingsplicht moeten kunnen aantonen waarom het gebruik van dergelijke taal niet kon worden vermeden en hoe de gebruikte taal de behoorlijkheid van de verwerking niet ondergraaft"*.³¹ De Groep 29 benadrukt dat dit in het bijzonder geldt voor de doeleinden van en de rechtsgrond voor de verwerking.

³¹ "Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679" vastgesteld op 29 november 2017 door de Groep 29, p. 9-10.

107. Ten vierde dient te worden vastgesteld dat eveneens de bewaartermijn van de persoonsgegevens onvoldoende wordt gepreciseerd teneinde te voldoen aan de vereisten van artikel 13.2 en 14.2, a) AVG. Punt 6, §3 van de privacyverklaring stelt immers enkel dat de betrokken persoonsgegevens *"niet langer worden bewaard dan nodig is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt"*. Uit de Richtsnoeren van de Groep 29 blijkt evenwel dat dergelijke formulering niet volstaat. De Groep 29 wijst er in dit verband op dat de (vermelding van de) bewaartermijn verband houdt met het beginsel van minimale gegevensverwerking vervat in artikel 5.1, c) AVG alsook de vereiste van opslagbeperking van artikel 5.1, e) AVG. Ze preciseerd dat *"de opslagperiode (of de criteria om die te bepalen) kan (kunnen) worden gedicteerd door factoren als wettelijke vereisten of sectorale richtsnoeren, maar altijd zodanig moeten worden geformuleerd dat de betrokkene, op basis van zijn of haar eigen situatie, kan beoordelen wat de bewaringstermijn voor specifieke gegevens/doeleinden is"*.³²

108. Ten vijfde stelt de Geschillenkamer vast dat de privacyverklaring van de verweerder geen limitatieve lijst bevat van de (categorieën van) ontvangers van de door hem verzamelde persoonsgegevens zoals vereist door artikelen 13.1 en 14.1, e) AVG. Punt 9 van de privacyverklaring stelt wat dit betreft namelijk het volgende:

"Uw gegevens kunnen aan derden worden doorgegeven op basis van onze wettelijke en reglementaire verplichtingen, maar ook in het kader van de uitoefening van onze opdrachten van openbaar belang of de uitoefening van het openbaar gezag. (...)

In het kader van de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten is [de verweerder] soms verplicht uw persoonsgegevens te ontvangen of mee te delen, meer bepaald aan de volgende ontvangers:

- *Uzelf*
- *Andere ontvangers afhankelijk van de wettelijke verplichtingen en toelatingen voor informatie en informatie-uitwisseling, zoals:*
 - *Andere diensten van de FOD*
 - *Administratieve diensten van de staat*
 - *Landen waarmee België conventies of akkoorden heeft afgesloten*
 - *[...]*
- *Derden*
- *[...]"*

³² "Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679" vastgesteld op 29 november 2017 door de Groep 29, p. 45.

109. Ook op dit punt bevat de privacyverklaring voorwaardelijke bewoordingen en beletseltekens, wat erop wijst dat de betrokkenen onvolledig geïnformeerd worden betreffende de eventuele doorgifte van hun persoonsgegevens.
110. De Geschillenkamer benadrukt het belang van de naleving van de transparantieverplichtingen in hoofde van een verwerkingsverantwoordelijke gelet op de impact hiervan op de uitoefening van de rechten van de betrokkenen vervat in de artikelen 15 tot en met 22 AVG, zoals geïllustreerd door de rechtspraak van het Hof van Justitie.³³
111. De Geschillenkamer wijst er daarenboven op dat de verweerder als openbare overheid een voorbeeldfunctie heeft op het vlak van de naleving van de wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens en bovendien een grote hoeveelheid persoonsgegevens verwerkt en dat deze er bijgevolg overeenkomstig het beginsel "*lead by example*" te allen tijde dient over te waken te handelen conform deze wetgeving en in het bijzonder de hierboven genoemde essentiële bepalingen van de AVG betreffende transparantie.³⁴
112. De Geschillenkamer is om de hierboven uiteengezette redenen van oordeel dat een **inbreuk op de artikelen 12, 13 en 14 AVG** dient te worden vastgesteld.

3.6. Publicatie van de beslissing

113. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing overeenkomstig artikel 95, §1, 8° WOG gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit met vermelding van de identificatiegegevens van de verweerder³⁵, en dit omwille van de specificiteit van onderhavige beslissing – die ertoe leidt dat zelfs in geval van weglating van de identificatiegegevens de heridentificatie onvermijdelijk is – alsook het algemeen belang van deze beslissing.

³³ HvJEU 1 oktober 2015, *Bara*, C-201/14.

³⁴ Gegevensbeschermingsautoriteit, "*Strategisch Plan 2020-2025*", https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/GBA_Strategisch_Plan_28012020.pdf, p. 22.

³⁵ Evenwel met weglating van de naam van de functionaris voor gegevensbescherming van de verweerder.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging:

- dat het gebruik van persoonsgegevens verkregen via de Kruispuntbank van de voertuigen door klanten van de NV Informex, met name verzekeringsmaatschappijen, met oog op het opstellen van gepersonaliseerde prijsopgaven een schending inhoudt van **artikelen 5.1 b) en 6.1 AVG** alsook **artikel 25 van het Koninklijk besluit van 8 juli 2013** *ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de Kruispuntbank van de voertuigen*. De Geschillenkamer gelast de verweerder bijgevolg op grond van **artikel 58.2, d) AVG** en **artikel 100, §1, 9° WOG**, in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke van voornoemde persoonsgegevens, de verwerking in overeenstemming te brengen binnen de zes maanden na de kennisgeving van deze beslissing en de Geschillenkamer hierover binnen dezelfde termijn te informeren;
- op grond van **artikel 100, §1, 5° WOG** een **berisping** te formuleren ten aanzien van de verweerder wegens schending van **artikelen 12, 13 en 14 AVG**; en
- op grond van **artikel 58.2, d) AVG** en **artikel 100, §1, 9° WOG** de verweerder te gelasten de informatie die zij omtrent haar verwerkingen verstrekt, in overeenstemming te brengen met artikelen 12 tot en met 14 AVG binnen de drie maanden na de kennisgeving van deze beslissing en de Geschillenkamer hierover binnen dezelfde termijn te informeren.

*

Tegen deze beslissing kan op grond van artikel 108, §1 WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans
Voorzitter van de Geschillenkamer